

หนีพ่อมาหาคุณยาย

ในช่วงที่เรียนธรรมะอยู่กับคุณยายนั่นเอง คราวหนึ่งระหว่างปิดเทอมภาคฤดูร้อน โยมพ่อพา หลวงพ่อไปอยู่กับท่านที่ต่างจังหวัด แต่หลวงพ่ออยากไปเรียนธรรมะกับคุณยาย จึงเก็บเสื้อผ้าใส่ กระเป๋า นอนรอเวลาอยู่ที่นอกชาน พอดี 4 ก็เก็บมุ้ง และที่นอนให้เรียบร้อย ไปกราบลาโยมพ่อที่หน้า ประตูห้อง จากนั้นจึงขึ้นรถโดยสารมาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพื่อมาหาคุณยาย ทั้งๆ ที่ไม่มีเงินติดตัว พลางนึกในใจว่าถ้าพนักงานเก็บค่าโดยสารมาถึง



...หนีพ่อมาหาคุณยาย...

เราจะบอกเขาตรงๆ ว่าไม่มีเงิน แล้ววันหลังจะเอาเงินมาให้เป็นค่าโดยสาร ถ้าเขาไม่เชื่อแล้วจะให้ลงจากรถ เราก็จะเดินไปวัดปากน้ำ ซึ่งมีระยะทางประมาณ 166 กิโลเมตร แต่เรื่องมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นเพื่อนรักคนหนึ่งซึ่งเป็นนิสิตอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ตอนนี้ปลดเกษียณไปแล้ว) ร้อยวันพันปีก็ไม่คิดว่าจะเจอกันบนรถโดยสาร พอได้เจอก็นั่งติดกัน เขາถามว่าจะไปไหน ก็ตอบว่าจะไปกรุงเทพฯ คุณกันสั๊กพัก เขาถามว่าจะไปพักที่ไหน ก็ตอบว่ายังไม่รู้ เขาจึงชวนหลวงพ่อกับพักด้วยกัน เพราะเขาจะไปเรียนภาคฤดูร้อน พอพนักงานเก็บค่าโดยสารค่อยๆ ย่างเข้ามา หลวงพ่อก็อึดแล้วกระซิบบอกเพื่อนว่าไม่มีเงินติดตัวเลย แทนที่เพื่อนจะกระซิบตอบ กลับร้องขึ้นว่าไม่เชื่อหรอก หลวงพ่อ

...ทนิพธมาทาคุณยาย...

ยืนยันว่าไม่มีจริง ๆ เพื่อนถามว่าไม่มีแล้วไปได้
อย่างไร ได้สิ ถ้าเขามาก็จะบอกเขาว่าวันหลังจะเอา
ค่าโดยสารมาให้ แต่ถ้าไม่เชื่อก็จะลงเงิน พอตีมา
เจอกันบนรถ เพื่อนก็เลยควักเงินออกจากกระเป๋า
มีอยู่ 300 บาท แบ่งให้หลวงพ่อ 150 บาท และ
ดูเหมือนจะออกค่ารถให้ด้วย แล้วเขาก็ชวนไปอยู่บ้าน
ที่กรุงเทพฯ ด้วยกัน 2 คน ช้างล่างเป็นที่เก็บกระสอบ
น้ำตาล แผลงสาบเยอะมาก เราอยู่กันข้างบน ตอน
เช้าเขาไปมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลวงพ่อก็
ไปวัดปากน้ำเพื่อเรียนธรรมะกับคุณยาย เราไปกัน
คนละทาง แล้วก็กลับมานอนห้องเดียวกัน

